

מכתקדוק ארותי

שמעו, אני כמעט מאוכזבת. מה, לא אבד השבוע שום דבר לאף אחד?

***

לכתת רגליים כסימטאות

אלמלא העיד על עצמו (1155/13) שהוא גבר, הייתי נשבעת שהוא סמינריסטי: "כל אדם עושה בחייו לפחות שטות אחת, שאתה הוא זוכר לאחר מכן, ותמיד בחיור. אני עומד לעשות שטות ואין לך מושג כמה אני נהנה ממנה, עוד בטרם עשייתה. אני עומד לחפש נערה שאבדה בינות למאות נערות אחרות, נערה שאבדה אולי משום שלא היתה קיימת, נערה שעמה משותח חייל בשעות שמירה ארוכות, אותה רואה סטודנט בעיר הוא זו הבוקע מחלונו. "מצאי לי אותה, רותי, הרי אינך יכולה לסרב."

היא צריכה לדעת לאהוב, לאהוב הכל: נופים, אדם, חיוכים ודמעות. כל שהרמוניה בו וכל שסתירות. היא תדע למצוא יופי בכל מקום בו הוא מצוי. היא חייבת להיות רגילה, בעלת עיניים רגילות, שיער רגיל, חיוך רגיל ומגע רגיל, והלא בכך תהא הפחות רגילה מכולן.

"אם תדע להינות מההנאות הפעוטות שלי, הו, לא עד כדי כך אני דורש, או שמא? לכתת רגליה בסימטאות העתיקות של יפו, עכו וצפת, לטייל ארוכות לחופו הנידח של הים התיכון בשעות שקיעה. לצלם ולהצלם על כל רקע עיניים רגילות, לדעת להאזין לצלילים מוסיקה מבלי לעצום עיניים, משום שמוי סיקה נקלטת גם בעיניים."

"איוה ערך יש עתה לפירוט האני העצמי שלי? זו שתכתוב תדע הכל. "רותי מצאי לי אותה, אחרת... אחרת חבל." לא נכון. הוא רמת-גני.

***

נחמדים ו...

חמש הנערות בנות ה-16-15 שעומדות שם ומציצות (1155/14) מנסות לומר שהן רוצות להתקשר עם המישה צעירים כבני 18 למטרת — סלחו לי על הביטוי — הקמת חברה, קומוניזם ובילויים וטוילים ואתם יודעים כבר מה עוד. שיהיו נחמדים ואתם יודעים כבר מה עוד.

***

זה כה נעים

לא מה שאתם חושבים. לקבל מכתבים. כך, על כל פנים טוען (1155/15), המעיד על עצמו שהוא אחד מאותם רחוקים היושבים במשקים. "אני דחקא יושב בקיבוץ ותיק, ולא כל כך לפי הפירמה", הוא מנסה להת' לוצץ, אך מצהיר שהוא דחקא מבוסס מביתו. הוא נוכח בזמן האחרון שיש לו פתאום פנאי לכתוב ולקבל מכתבים. זה כה נעים. הוא היה מאד רוצה שהנערה שתכתוב אליו תתגורר בסביבות תל-אביב או דרומה, ושי תהיה כבת 20 וסימפטי. זה פשוט התבקש שיאמר זאת: הוא שאנ רכילות, אוהב חברה ושמת. הוא בן 23.

***

למה רק בטרטים שומעים את המזכירה אומרת לבוס שלה לפני שהיא הולכת ה' ביתה: "האם יש לך כל מה שאתה צרי'ך? נבישי קרד והכל? השארתי לך מכתבים לחתימה. או שמא רצונך להתחם עליהם כעת ואני אשגר אותם? כן, ומר סמית טילפן טוב. הכרטיסים שלך שמורים בקופת ה' תיאטרון. ההצגה מתחילה ב-9.30, ויש לך שולחן לארבעה איש במועדון 21?"

***

קקונו, ללמוד להחכים

זה נשמע כמו סיסמה על דגל משפחתי של משפחת אצילים לא חשוב איפה. אולם

כלבים גזעיים ומרבה בהירה על סוסים. צמודה להובי שלה היא האהבה לטוילים, שהייה בחיק הטבע והנאה ממראות נוף. היא מעדיפה שלא להרבות בדברים על כל מיני תיאורים על עצמה, על תכונותיה ומה אומרים עליה. "בחור שיסתפק במכתב זה שאולי הסתום בו מרובה על הנגלה, ויכתוב אלי — יכירני יותר במשך הזמן", אומרת היא. כל מה שהיא מבקשת הוא בחור שיהיה מסוגל לעניין נערה המוכנה, כאמור, תמיד לקלוט, ללמוד ולהחכים.

***

לא כשהיו בנות 3

צבע עיניים: חום. צבע שיער: ערמוני. הגובה: מאה ושבעים ואחד סנטימטר.

זאת לא הבת-דודה של דינה ברזילי, כי אם שני חיפאים קטנים בני 15, (1155/17). הרוצים להתכתב עם שתי חיפאיות קצת יותר קטנות. הם אוהבים בולים, מוסיקה קלאסית, התכתבות, מדע ושכחתי מה עוד. הם רוצים תמונות, אבל לא כשהיו בנות שלוש.

***

המחר הלא-ידוע

אל תכתבי אל (1155/18) משום שיש לו שם כל כך אנגלו-קסטי. תראי איוו נשמה יש לו: "סלחו לי האלמונית על אשר פונה אני אליך מעל דפי העתון. אשתדל להסביר לך ולהעמיד אותך על אשר ברצוני מפיניו זה."

"אין ברצוני להצטרף לאלה המבקשים להתכתב אתך, גם אין ברצוני להסתיר את עצמי מאחורי המשפט המקסים של התכת' בות! כי אכן אהיה כנה וישר. ברצוני להכיר אותך ואין זו משנה לי אם יהיה זה לאחר מספר מכתבים.

"כל הדרוש ממך הוא ליטול לידריך את העט ולענות לשרותי הבודדות אלו. כי דעי, בדרך העבר לא אוכל להתחיל ואת העתיד אחפש בהמשכה של הדרך, ואיתך ברצוני לאסוף לדרך הממשיכה עד המחר הלא-ידוע. "הריני מאלה העולים בשלבי הלימוד ה' הגבוה, שזה לאחר שנה מעביר ביות לספרי הלימוד האקדמאי. ואם תרצי ללדת אותי לדרך — כתבי לי."

טפשעשרה והבחירות

בחיי שאני מבולבלת כבר מכל העניין. מה עושים רעש כזה גדול כאילו שלא היה ברור מי שינצח אמרתי את זה עוד מזמן לאיציק או הוא אמר שאני לא מחדשת דבר ושכלל, מה אני מבינה בפוליטיקה. אני באמת לא מבינה אבל זה לא עסקי בכלל, גם אחותי הנבלה הרימה לה פתאום את האף מפני שיצא לה לבחור בפעם הראשונה. היא עשתה בלאגן בבית וצעקה כל הזמן איפה כרטיס הבוחר שלה ואיפה תעודת הזהות שלה וכששאלתי אותה מה היא בוחרת היא אמרה שזה לא עסקי שאווי ואבוי לי אם אסחוב לה את בגד הים שלה אם אני מת' כוננת ללכת לבריכה. ציפצפתי עליה.

אבל אני שונאת את כל השחיצרים שחושבים שהם יודעים הכל אני רוצה לה' גיד לך שלפעמים דברים דחקא די מעניינים אותי או שאלתי את איציק מה זה בדיוק דמוקרטיה שבן גוריון כל הזמן אומר אותה או הוא, איציק טפשה אל בן גוריון אמר לי שזה ביוחנית דמוס וקרטיה. דמוס זה שלטון וקרטיה זה עם או רגע, אולי להי' פך. לא. זהו זה. כמו בירוקרטיה. או שאלתי מה זה בחירות איזוריות או ענו לי שכל שכונה בוחרת לה נציג ואני מוצאת שזה דחקא נחמד מאד בטח שהייתי בוחרת בנציג היות נחמד. עכשיו אני מבינה למה מפא"י כל כך רוצה בחירות איזוריות כי עכשיו יש לה המון נציגים צעירים ונחמדים כאלה או כמו פעם. חבל שמשך דיון הוא לא המאור שלי גם שמעון פרס נחמד יש לו גומה בסנטר אבל חבל נורא שמשך דיון יקבל את משרד החקלאות אם הרכילות הזאת נכונה. לא יצלמו אותו כל כך הרבה ביומנים.

איציק ועוד חבר שלו התערכו על בקבוק חוסיקי שנמיר יהיה ראש העיר איציק אמר שכן אני דחקא נורא רוצה שהוא יהיה לא בגלל החיפאים של איציק, הוא פשוט מזכיר לי יול בריני.

שהיא עובדת כל הזמן, ואם מזדמנות שעי' תיים לצאת, היא עושה זאת בחברת חברה לעבודה.

היא עוסקת במקצוע מעניין זה רק כחוד' שיים. לפני כן היתה לית'רקע פראייר' פראנס ברלין. יום אחד ביקרה באולפן סרטים ברלינאי, והחלה להתעניין בעבודה הטכנית של ההסרטה, למרות שהיא נראית כאילו יכלה להצטרף מאד גם לפני המצלמה. יוסה, הדוברת גרמנית ואנגלית, היא מעני' יינת, משכילה ובוגרת יותר מכל נערה אחרת בת גילה. ועד כמה שיראה הדבר מוזר — אין היא אוהבת להרבות בהליכה לקולנוע. כשהיא עושה זאת — הרי זה בעיקר לראות סרטים צרפתיים, אמנותיים כאורפיאוס של קוקטו, או סרטי-מתח טובים.

היא נראית באותה מידה נהדר בגינס כחולים דהויים (עם פתח מלפנים) ובלבוש אלגנטי. הצבע האהוב עליה הוא כל גווני הכחול. כאשר שאלתי אם טבעתה, משובצת הפנינים, היא טבעת אירוסין, נזמקה: "שב עת אירוסין? בשם אלוהים, לא! בגיליזו"

אמנות

בידור

בית-סוהר פרטי

... שדוש נקודות (בצל ירוק) היא תוכניתה הרביעית של תיאטרון צעיר זה, שלהצגתה קדמו חששות כבדים ואפילו נסיון של המחברים דן בן-אמוץ וחיים חפר לעכב את ההצגה.

החששות היו מופרזים, אך לא מיותרים לחלוטין. התוכנית אינה נופלת מקודמותיה בכושרה לשעשע את קהל-הצופים המחבב להקה זו. מספר הבדיחות המעוררות צחוק גועה בקהל אינו נופל מהמספר הרגיל וכמות הפומונים הערבים לאוזן אינה קטנה מהמנה הקבועה. הבימוי — בין אם נעשה על-ידי אורי זוהר ובין אם תוקן על-ידי שמואל בונים — הוא מבריק כרגיל, שופע המצאות בימתיות ערבות לעין ומחפה בי הצלחה על אותם השחקנים הזקוקים לחיפוי. הצגה ארוך — ויש להניח כי מרבית אוהדי בצל ירוק לא יסבלו מצרה זו — שתוכנית זאת גם אינה מהרה התקדמות ממשית לגבי קודמותיה בכיוון להצגת סאי' טירה ממשית, שתמחץ בנקודות התורפה טירה המציאות הישראלית. בהעדר סאטירה כזאת, מסתובב חלק גדול של התוכנית, המוקדש לתיאור חזרות על הצגה במחנה מעשיהו, בחלל ריק של בדיחות ולושות או גנבות ישר ממקורות אמריקאיים מתאימים. חלק אחר, המתאר ישראלים בחוף-לארץ, חוזר ולועס קש ישן, שכבר נלעס לרוב על הבמות הקלות, ורק חן הנעורים של ה' שחקנים מסתיר את עייפות הסקסט.

החלק השלישי של ההצגה — סיפור מעשה פשוט, כפי שהוא מוצג בסגנונות תיאטרוניים שונים — הועבר לבמה זו, אב גם תוך שיכולו טכני רב, ישר מהמסיבות של תנועות הנוער וממערבונים קודמים של אותם המחברים.

כל זה מוצג על הבמה במדינה שעליה חל אולי יותר מאשר על כל מקום אחר בעולם פסוקו המפורסם של ניקולאי גוגול: "קשה שלא לכתוב סאטירה" — בנסיבות אלה, נראה כאילו בנתה לעצמה להקה זו מרצון בית-סוהר פרטי, מעין זה שעליו מדברים בחלק הראשון של התוכנית, והיא נהנית לשבת בו כל עוד השופט-הקהל אינו מחמיר מדי.

מאחורי הקלעים

רוצים לקנות בחזרה

5000 ל"י — זה הסכום שהציעו דן בן-אמוץ וחיים חפר ללהקת בצל ירוק, על מנת לקנות מידה בחזרה את התוכנית ו... שדוש נקודות (ראה לעיל). אותה חיברו למענה. השניים, שלא היו מרוצים מאופן הביצוע של התוכנית בבצל ירוק, רצו לרכוש בחזרה על מנת להציגה בי' מועדון-הלילה שהם רוצים לפתח, ואשר מקומו הסופי טרם נקבע. באים בחשבון: השטח הגדול ביפו ובית נטוש ברמת-אביב... חנה טיבון, הצעירה הירושלמית, וכתה ל' הצלחה ניכרת בהצגה 75 מרישומיה במוזי' און העירוני באמסטרדם... זהריריה חרירי פאלי, שבלטה בהצלחתה בהצגה החדשה של בצל ירוק, תחזור בביל את לאכסנייתה ה' קודמת, תיאטרון זווית, לאחר סיום הצגו' תיה של התוכנית... שדוש נקודות, כדי להופיע במחזות רציניים יותר.

חרירך

הצגות

● ביקור הגברת הזקנה (הבימה) — בדיחתו האכזרית של פרידריך דירנמאט אודות מיליונרית הקונה את מצפונה של עיירה שלמה, מוצגת ביד-האמן של יוסף מילוא עם מרבית שחקני התיאטרון.

תערוכות

● אריגים מצריים מצויירים עתיקים (המוזיאון לאמנות עתיקה, חיפה) — לא פחות מיופיים של המוצגים מעוררת פליאה השמרתם מלפני 1800—1400 שנה, על כל שלל פציעהם. ● ציור ופיכוד נורווגי (ביתן הלנה רובינשטיין, תל-אביב) — 54 ציורים ופסל אחד מבני המאה העשרים מצויים יצירות דקורטיביות יותר מאשר אמנותיות.

בידור

● עמוד על הראש (סמבטיון) — תוכנית של קטעים מיושנים, מוצגים לא בלי טעם רע. ● ... שדוש נקודות (בצל ירוק) — ראה לעיל.